

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.322/2022/6.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: Magyar-Hajós-Dobos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. ifj. Magyar Attila ügyvéd)

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Áj Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Áj Tibor ügyvéd)

A per tárgya: osztalék megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.389/2021/4. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 9.G.40.457/2020/32. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 635.000 (hatszázharmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az esedékesség napjáig 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 33,33 % mértékű részesedést biztosító részvénytársaság tulajdonosaként alapításától kezdődően részvényese volt az alperesnek. A nyereség felosztásának szabályait az alperes létesítő okiratának 2009. június 24-től 2014. június 16-ig hatályos XII.54-57. pontjai állapították meg.

[2] A XII.57. pont úgy rendelkezett, hogy a részvényes az osztalék felvételére a mérleget elfogadó, a nyereséget felosztó és az osztalék mértékét megállapító közgyűlést követő 90 napon belül jogosult; a határidő lejártáig fel nem vett osztalék a társaságnál marad. A határidőt követően a részvényes nem jogosult követelni a társaságtól a tárgyévi osztalékot.

[3] Az alperes 2010. március 17-i közgyűlése a 2009. évi éves beszámoló szerinti nyereségből osztalékként 120.000.000 forint, a 2012. április 16-i közgyűlése a 2011. évi éves beszámoló szerinti nyereségből osztalékként 50.000.000 forint, a 2013. március 25-i közgyűlése a 2012. évi éves beszámoló szerinti nyereségből osztalékként 60.000.000 forint, míg a 2014. március 18-i közgyűlése a 2013. évi éves beszámoló szerinti nyereségből osztalékként 100.000.000 forint részvényesek közötti felosztásáról döntött.

[4] Az alperes a létesítő okiratát 2014. június 16-án módosította a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseinek megfelelően. A nyereség felosztására vonatkozó korábbi rendelkezéseket a módosított alapszabály már nem tartalmazta.

[5] A felperes 2015. december 5-én kelt és 2015. december 9-én kézbesített levelében felszólította az alperest, hogy legkésőbb 2016. január 30-ig fizesse ki részére a 2009. évben esedékes bruttó 30.000.000 forint, a 2010. évben esedékes bruttó 40.000.000 forint, a 2012. évben esedékes bruttó 100.000.000 forint, a 2013. évben esedékes bruttó 30.000.000 forint, valamint a 2014. évben esedékes bruttó 100.000.000 forint osztalékot. A felszólítás nem vezetett eredményre.

[6] A felperes 2017. április 28-án részvényei túlnyomó részét értékesítette, majd 2020. december 8. napjával, a kizárásáról rendelkező ítélet jogerőre emelkedésével a részvényesi jogviszonya megszűnt az alperesben.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest osztalék jogcímén bruttó 183.408.320 forint tőke, valamint a tőkeösszegen felül különböző részösszegek után meghatározott időpontoktól kezdődően a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére. A felperes a kereseti kérelmét a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 176. § (1) bekezdésére, 220. § (1) és (3) bekezdésére és az alperes létesítő okiratának XII.54-57. pontjaira alapította.

[8] A kereseti tényállítás szerint az alperes részvényeseként a létesítő okirat rendelkezései és az egyes közgyűlési határozatok alapján a keresettel érvényesített összegű osztalék illeti meg, azonban az alperes felszólítás ellenére az osztalék megfizetési kötelezettségének nem tett eleget. A felperes állítása szerint a létesítő okiratban megjelölt 90 napos határidőn belül szóban minden esetben jelezte a vezérigazgatónak az osztalékigényét, amelyet alátámaszt az a tény is, hogy hátrasorolt kötelezettségként a nem vitatottan a 2009. évi osztalékot jelentő 120.000.000 forint osztalék összeget a 2010. évi mérlegtől kezdve az alperesi mérlegek tartalmazzák. Előadása szerint, az, hogy ez az összeg hátrasorolt kötelezettségként szerepel a mérlegben, azt jelenti, hogy elhalasztották a kifizetését, ezért nem évült el a követelése.

[9] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Többek között hivatkozott a létesítő okirat XII.57. pontjában írt 90 napos határidő elmulasztására, és ezzel összefüggésben arra, hogy a

vagyon kiadására vonatkozó kötelezettsége megszűnt. Emellett elévülési kifogással is élt. A kereset megalapozottsága esetére beszámítási kifogást terjesztett elő.

[10] A felperes a beszámítás elutasítását kérte jogalapjában és összezszerűségében is vitatva azt.

Az elsőfokú és a másodfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az alperes elévülési kifogását vizsgálva kifejtette, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 1. §-ában és 50. § (1) bekezdésében foglaltakból következően a felperes 2010., 2012. és 2013. évi közgyűlési határozatok szerinti osztalék megfizetésére irányuló követelésének az elévülésére a régi Ptk., a 2014. évi közgyűlési határozat szerinti osztalék megfizetésére a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. A felperes 2015. december 5-én kelt, az alperes által 2015. december 9-én átvett fizetési felszólítása a 2012. április 16-i és a 2013. március 25-i közgyűlési határozatok szerinti osztalék iránti követelés tekintetében a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése szerint megszakította az elévülést. E követelések vonatkozásában a régi Ptk. 327. § (2) bekezdése értelmében újból megkezdődött öt éves elévülési idő a 2020. december 9-ei perindítás időpontjáig még nem telt el, az alperes elévülési kifogása ezért ebben a részében megalapozatlan. A 2010. március 17-i közgyűlés határozata szerinti osztalék megfizetésére irányuló követelés esetén ugyanakkor az elévülés 2015. március 18-án bekövetkezett. Ugyancsak megalapozottnak találta a 2014. március 18-i közgyűlési határozat szerinti osztalék megfizetésére irányuló követeléssel szemben előterjesztett elévülési kifogást a Ptk. 6:25. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel. Az elévült követelések megalapozottságát az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta.

[12] A 2012. április 16-ai és a 2013. március 25-ei közgyűlési határozatok szerinti osztalék kifizetése iránti követelés tekintetében érdemben a létesítő okirat XII.57. pontjában meghatározott feltételek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a részvényest a közgyűlés határozata szerinti osztalék felvételének, kifizetése igénylésének a joga a közgyűlés időpontjától számított 90 napon belül illette meg. A részvényesnek ezen az időtartamon belül fel kellett vennie az osztalékot, illetve a Gt. 7. § (1) bekezdésének megfelelően, írásban vagy más bizonyítható módon fel kellett hívnia az alperest az osztalék kifizetésére. Miután ezen határidőn belül a felperes részére osztalék nem került kifizetésre, és a felperes bizonyítható módon nem hívta fel az alperest annak kifizetésére, ezért a felperes elveszítette jogosultságát az osztalék felvételére.

[13] E körben az elsőfokú bíróság kifejtette, a felperes maga sem vitatta, hogy 2015. december 5-én kelt leveléig nem hívta fel az alperest írásban arra, hogy az osztalékot fizesse ki a részére. A bíróság felhívására akként nyilatkozott, hogy a vezérigazgatót szóban szólította fel az osztalék kifizetésére több alkalommal oly módon, hogy az alperes irodaházának folyósóján jelezte azt. Azt azonban maga sem tudta megjelölni, hogy erre pontosan mikor, milyen körülmények között került sor, mindössze állította, hogy az mindig határidőben történt. Ezzel szemben az alperes kifejezetten vitatta ezt a felperesi állítást. A felperesnek e körben nem volt bizonyítási indítványa. Az elsőfokú bíróság kiemelte, ahhoz, hogy a felperes ezen állítását bizonyíthassa, konkrét tényállítást kellett volna tennie arra nézve, hogy a felhívásait mikor, hogyan, milyen körülmények között tette meg. Azt az felperesi hivatkozást pedig, amely szerint a vezérigazgató a kért osztalék kapcsán pénzhányra, illetve arra hivatkozott, hogy hátrasorolja a kötelezettséget, és majd, ha lesz pénz, akkor kifizetik, bizonyítottsága esetén sem tekintette az elsőfokú bíróság alkalmasnak arra, amely alátámasztaná, hogy a felperes 90 napon belül kérte az osztalék kifizetését. A követelés hátrasorolására ugyanis csak a következő évben, a beszámoló és a mérleg elfogadásakor kerülhetett sor, azaz jóval 90 napon túl. Ellentétben állónak ítélte továbbá a

pénzhiányra vonatkozó felperesi állítással azt is, hogy valamennyi, jelen perrel érintett közgyűlési határozatban meghatározásra került mind a nyereség, mind az újabb és újabb fizetendő osztalékok összege, amire nem kerülhetett volna sor abban az esetben, ha pénzhiány miatt nem tudta volna kifizetni az alperes a korábbi évre vagy évekre megállapított osztalékokat.

[14] Az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes bizonyítási indítványainak teljesítését, lényegében arra tekintettel, mert a felperes keresetének elbírálása során – figyelemmel a fenti indokaira – nem tartotta relevánsnak azt a kérdést, hogy ténylegesen a felperes részére osztalék kifizetése történt-e.

[15] A kereset alaptalanságára tekintettel az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogását érdemben nem vizsgálta.

[16] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – részben eltérő indokolással – helybenhagyta. A jogvitát a Gt. 12. § (1) és bekezdése, a 9. § (1) és (2) bekezdése, a 219. § (1) bekezdése, valamint a 220. § (1) bekezdése alapján vizsgálva hangsúlyozta, e rendelkezések szerint a részvényesi jogviszonyból eredően a részvényesnek nem keletkezik alanyi joga a részvénytársasággal szemben az osztalék kifizetésének követelésére és a részvénytársaságnak sem keletkezik a részvényessel szemben kötelezettsége az osztalék kifizetésének a teljesítésére. A részvényest megillető osztalékjog a közgyűlés osztalékfizetésről döntő határozatának a meghozatalával – a közgyűlés határozatában, illetve a létesítő okiratban esetlegesen meghatározott további feltételek szerint – válik az osztalékfizetési kötelezettség teljesítésére irányuló esedékes részvényesi követeléssé, illetve a részvénytársaság részéről teljesítendő esedékes fizetési kötelezettséggé.

[17] Kiemelte ugyanakkor, hogy a Gt. eltérő, illetve tiltó rendelkezése hiányában nincs jogszabályi akadálya annak, hogy a részvénytársaság a létesítő okiratában vagy az osztalékfizetésről döntő határozatában a részvényesnek járó osztalék kifizetését a Gt. 219. § (1) bekezdésében foglaltakat meghaladó további feltételek teljesítésétől tegye függővé és meghatározza e feltételek teljesítése esetleges elmulasztásának a jogkövetkezményeit is. Így nincs jogszabályi akadálya annak sem, hogy az osztalékfizetésről döntő közgyűlési határozat szerinti osztalékfizetési kötelezettség esedékessé válását a létesítő okirat vagy a közgyűlés határozata a régi Ptk. 228. § (1) bekezdése szerinti felfüggesztő feltételként attól a jövőbeli bizonytalan eseménytől tegye függővé, hogy az osztalékfizetésről döntő közgyűlési határozat szerinti osztalék kifizetése iránti részvényesi igény meghatározott időtartamon belül a társasághoz bejegyzésre (bejelentésre) kerüljön. E feltétel teljesülése hiányában a részvényes osztalék iránti követelése nem válik esedékessé.

[18] A másodfokú bíróság jogi álláspontja szerint az egyes közgyűlési határozatok meghozatalakor hatályban volt létesítő okirat XII.57. pontja helyes értelmezéséből az következik, hogy amennyiben a részvényes az osztalékfizetésről döntő közgyűlést követő 90 napon belül az osztalékigényét bizonyítható módon az alperesnél nem jelentette be, az osztalék iránti követelése nem vált esedékessé. Osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a felperes által hivatkozott tények és körülmények ennek bizonyítására nem voltak alkalmasak. Megállapította ezért, hogy a felperesnek a perbeli közgyűlési határozatok egyike alapján sem keletkezett az osztalékfizetési kötelezettség teljesítésére irányuló olyan követelése, amely esedékessé vált volna. Ennek hiányában pedig az elévülés sem értelmezhető, annak a perben jogi relevanciája nem volt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének helyet adó döntés hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 183. § (1) bekezdését, 263. § (1) bekezdését, a 266. § (1) bekezdését, a 276. § (5) bekezdését, a 279. § (1) és (3) bekezdését, a 369. § (3) bekezdését, a 370. § (1) bekezdését és a régi Ptk. 327. § (1) bekezdését.

[20] A felperes érvelése szerint az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétesen állapították meg a tényállást és hiányosan teljesítették indokolási kötelezettségüket. Indokolás nélkül figyelmen kívül hagyták azt a felek által egyezően állított tény, hogy az alperes 2014. január 31-én osztalékot fizetett a felperes részére, továbbá, hogy a ki nem fizetett osztalékot hátrasorolt követelésként szerepeltette a mérlegben. Megismételte az eljárás során kifejtett jogi álláspontját, hogy a pénzügyi teljesítés, illetve a követelések hátrasorolása az alperes részéről elévülést megszakító hatályú elismerésnek minősül, továbbá közvetetten bizonyítja a felperes azon tényállítását, hogy az osztalékigényét határidőben jelentette be.

[21] Állította, hogy a tényállás teljeskörűen nem lett felderítve. A felek tényállításai ellenére a felperesnek nem volt lehetősége a „bizonyítás fejlesztésére”, ennek hiányában csupán a felmerült kérdések egy részében született jogkérdésekre vonatkozó döntés, amely így logikailag nem teljes, és nem ad alapos választ sem a keresetlevélben, sem a fellebbezésben előadott kérelmekre. A felperes hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság EBH2009. 1971. számon közzétett eseti döntésére, amelyből megállapítható, ha az osztalékfizetéséről rendelkező közgyűlési határozat a teljesítésre nem állapít meg határidőt, az nyomban esedékessé válik.

[22] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem elkészítés és hiányos tartalma miatti visszautasítására, másodlagosan a jogerős ítélet hatályában tartására tett indítványt.

[23] Érdemben mindenekelőtt azt adta elő, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős ítélet, így az elsőfokú ítéletre vonatkozó érvek és hivatkozások nem vizsgálhatóak. Ennek alapján nem értelmezhető az elévülés megszakadásával kapcsolat felperesi érvelés, mivel a jogerős ítélet részben eltérő indokolással, nem elévülésre alapítottnan hagyta helyben az elsőfokú ítéletet. Állította, hogy sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem sértette meg egyik felhívott eljárási szabályt sem, e körben részletesen kifejtette az álláspontját. Hangsúlyozta, a felperes által sérelmezett, figyelmen kívül hagyott tényállítások és bizonyítékok kívül esnek az általa érvényesített igény jogalapján, ezek vizsgálata nem volt indokolt. Egyebekben iratellenesen hivatkozik a felperes arra, hogy volt egybehangzó nyilatkozat a 2014-ben kifizetett osztalékra vonatkozóan, hiszen az alperes azt tagadta. Iratellenes az a hivatkozása is, hogy az évente elfogadott mérlegek tartalmazták az osztalék összegét hátrasorolt tartozásként.

[24] Vitatta, hogy a másodfokú bíróság okszerűtlenül értékelte volna a bizonyítékokat. Utalt végül arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben a felperes nem adta annak indokát annak, hogy az EBH2009. 1971. számú eseti döntésből mennyiben következik a jogerős ítélet jogszabálysértő volta.

A Kúria döntése és jogi indoka

[25] A Kúria az alperes felülvizsgálati ellenkérelmére tekintettel rögzíti, hogy a Pp. 612. §-ában írtakra figyelemmel a felperes a felülvizsgálati kérelmét határidőben terjesztette elő. Tartalmi hiányossága miatt sem volt helye a visszautasításnak. A petitum – annak tartalma szerint – kellően meghatározott volt, ahogyan azt az ellenkérelemben is hivatkozott, az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat értelmében a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 5. pontjában felhívott, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 3. § (2) bekezdése, illetve a Pp. 110. § (3) bekezdése előírja. Nem vezet a felülvizsgálati kérelem visszautasítására az sem, ha a kérelemnek csak egy része hiányos. Ebben az esetben – a később részletezettek szerint – a Kúria a törvényi feltételeknek megfelelő körben bírálja el a kérelmet, ugyanakkor a tartalmilag hiányos rész tekintetében mellőzi az érdemi elbírálást (Pfv.III.21.009/2020/2.). Nem volt ezért eljárási akadálya az érdemi elbírálásának az alább részletezett keretek között.

[26] A Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja, valamint az azt értelmező PK vélemény alapján a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja (Kúria Pfv.I.22.488/2016. – BH2018. 53.). Ezen együttes feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha felülvizsgálati kérelmében egyrészt konkrétan megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti.

[27] Helytállóan hivatkozott arra az alperes, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme IV.1.1. pontjában felsorolt megsértett jogszabályhelyekhez olyan általános megfogalmazású megjegyzéseket fűzött csupán, amelyek nem felelnek meg a fenti elvárásnak. Abból nem tűnik ki például, hogy milyen tények, körülmények tekintetében hiányolja a felperes a „jogvita kereteinek meghatározását”, miben tekinti a bíróság közrehatását elégtelennek, mennyiben hiányos – a releváns tények tekintetében – a tényállást felderítése. Bár előadta, hogy álláspontja szerint lényeges körülmény, hogy az alperes 2014. január 31-én fizetett osztalékot, azonban nem fejtette ki, hogy mennyiben tekinti tévesnek, illetve jogszabálysértőnek az elsőfokú bíróság másodfokú bíróság által elfogadott azon jogi álláspontját, hogy e körben azért volt sürgősség a bizonyítás, mert valósága esetén sem lenne alkalmas a perben lényeges azon tény alátámasztására, hogy a felperes az egyes közgyűlési határozatok meghozatalától számított, a létesítő okiratban meghatározott 90 napos határidőn belül igényelte az osztalékot.

[28] A felperes megsértett jogszabályhely [Pp. 345. § (5) bekezdése] megjelölése nélkül hivatkozott az indokolási kötelezettség megsértésére, ez önmagában kizárta e tekintetben a felülvizsgálatot. Rámutat ugyanakkor a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem e körben iratellenes is abban a tekintetben, hogy a felperes által kiemelten hivatkozott osztalékfizetést és az általa állított mérleg adatokat „indokolás nélkül hagyták ki a tények sorából” az eljáró bíróságok. Ekként a felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárási szabálysértések – az alábbi kivétellel – érdemben nem voltak vizsgálhatók.

[29] A felperes által megjelölt anyagi jogszabálysértés, az elévülés megszakítása körében pedig az általa állítottak érdemben azért nem voltak vizsgálhatók, mert a jogerős ítélet az elsőfokú ítéletet részben eltérő indokolással hagyta helyben, aszerint az elévülés kérdésének egyik évre megállapított osztalék vonatkozásában sem volt jelentősége, így az elévülés

szabályait a másodfokú bíróság nem alkalmazta, ezért e körben jogszabálysértést sem valósíthatott meg.

[30] Mindezek előrebocsátását követően a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem fenti keretei között vizsgálta, és azt a kérelemben megjelölt, érdemben vizsgálható okból nem találta jogszabálysértőnek.

[31] A felülvizsgálati kérelem érdemben elbírálnak jogszabálysértése a Pp. 279. § (1) bekezdése, a bizonyítás eredményének mérlegelése volt. Az erre alapított felülvizsgálati érvelés kapcsán a Kúria rámutat, következetes gyakorlata értelmében a felülvizsgálati eljárásban – annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt – általában nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének (Gfv.VII.30.094/2020/8.; Pfv.III.20.804/2020/10. BH2012. 179.). A tényállás tisztázása, a bizonyítékok mérlegelése és értékelése a jogerős ítéletet hozó bíróság feladatkörébe tartozik. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a tényállást csak akkor módosíthatja vagy egészítheti ki, ha az iratellenes, okszerűtlen megállapításokat tartalmaz, vagy önmagával logikai ellentmondásban áll, illetve a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte (Pfv.VI.20.563/2020/4.). Nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek csak az minősíthető, amikor a bizonyítékokból kizárólag egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Gfv.VII.30.323/2013/5., BH2013.119; BH2006.403). Az adott ügyben a Kúria ilyen kivételes, felülmérlegelésre okot adó körülményt a jogerős ítélet kapcsán az alábbiak szerint nem észlelt.

[32] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélezése alapjául elfogadta, annak kiegészítését nem tartotta szükségesnek. Megállapította, hogy a felperes a fellebbezésében anélkül kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, hogy konkrétan megjelölte volna azt az érdemi döntésre kiható lényeges eljárási szabálysértést, amely alapul szolgálhatna az ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezésére. Ilyen eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság hivatalból sem észlelt.

[33] Határozata indokolásának [44] bekezdésében rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes által hivatkozott tények és körülmények nem alkalmasak annak a perben jelentőséggel bíró ténynek a bizonyítására, hogy a felperes az egyes közgyűléseket követő 90 napon belül az osztalék iránti igényét az alperes felé bejelentette. Az elsőfokú bíróság a jelen ítélet [13] pontjában ismertettek szerint a mérlegelési körbe vonta és értékelte a felperes azon hivatkozásait, hogy az alperes a mérlegben hátrasorolt követeléseként tartotta nyilván az osztalékot. Indokát adta annak is, hogy pontos felperesi tényállítás hiányában miért utasította el a további bizonyítási indítványokat, miért nem tekinti relevánsnak azt a felperes által állított körülményt, amely a 2014. januári 70.000.000 millió forint osztalékfizetésre vonatkozik.

[34] A felperes a felülvizsgálati kérelmében e körben csak megismételte a perben képviselt álláspontját, a jogerős ítéletben is elfogadott elsőfokú megállapításokat nem cáfolta, nem adta elő, hogy miért tekinti jogszabálysértőnek az eljárási bíróságok e körben elfoglalt egyező álláspontját.

[35] Egyebekben helyesen érvelt a felülvizsgálati ellenkérelmében az alperes azzal, hogy iratellenesen állította a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy az általa lényegesnek tekintett tények vonatkozásában a felek egyező előadást tettek. Az iratokból megállapíthatóan ugyanis az általa állított tényállításokat az alperes vitatta.

[36] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítva részben eltérő jogi következtetésre jutott, valamennyi osztalékigény tekintetében úgy ítélte meg, hogy az nem vált esedékessé a régi Ptk. 228. § (1) bekezdése alapján. A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem tüntette fel megsértett jogszabályhelyként a régi Ptk. 228. §

(1) bekezdését. Emiatt – figyelemmel a Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontjában, valamint PK véleményben írtakra – a Kúria nem foglalhatott állás az ezzel összefüggésében felmerült jogértelmezési kérdésekben (Gfv.VII.30.037/2019/9.), abban, hogy az adott tényállás mellett az alperes 2014. június 16-ig hatályban volt létesítő okirata XII.57. pontja kapcsán a másodfokú bíróság helyes álláspontra helyezkedett-e a követelés esedékessé válása kérdésében.

[37] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[38] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felperes a Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazandó 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján az alperesi képviselő által kifejtett munkával arányban állóan állapított meg.

[39] A Kúria az Itv. 39. § (1) bekezdése és az 50. § (1) bekezdése alapján a 183.408.320 forint felülvizsgálati érték alapján számított eljárási illeték megfizetésére kötelezte jelen ítélet meghozatala napjától számított 60 napon belül a költségfeljegyzési jogban részesült felperest a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költségek megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően. Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezettek adóazonosító számát. A Kúria figyelmezteti a felperest, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerinti késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése és a 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[41] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[42] 2016. évi CXXX. törvény 279. § (1) bekezdés, 413. § (1) bekezdés *b)* pont

A döntés elvi tartalma

[43] A bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok ismételt egybevetésére (felülmérlegelésére) a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

[44] Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként nem tünteti fel azokat a rendelkezéseket, amelyekre a másodfokú bíróság a döntését alapította, a Kúria nem foglalhat állás az ezekkel összefüggésében felmerült jogértelmezési kérdésekben.

Budapest, 2023. szeptember 4.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

hitelélül:

A kiadmány

S.K.

bírószági ügyintéző